

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-7Er/466/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8610203847
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8610203847.3

Uznesenie

Okresný súd Bardejov vo veci exekučného konania oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: A. B., nar. 30. 06. 1988, bytom C. D. XX, XXX XX C. D., o vymoženie pohľadávky vo výške 205,00 eur s príslušenstvom, vedené pred súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Zámocká 30, 811 01 Bratislava, ako nástupca pôvodného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., pod sp. zn. EX 6312/10, takto

rozhodol:

Mení napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Svidník č. k. SK-7Er/466/2010- 27 zo dňa 02. 07. 2012 tak, že:

I. Zamietá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

II. Vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Ľuda Zúbka 2, 841 01 Bratislava, IČO: 42 176 778 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinného nie je účinný.

odôvodnenie:

1. Na základe predloženého exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, sp. zn. SR 01528/10 zo dňa 01. 04. 2010 a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice spísanej na exekútorskom úrade dňa 24. 05. 2010, požiadal súdny exekútor o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Uznesením č. k. SK-7Er/466/2010-13 zo dňa 14. 09. 2011, právoplatným dňa 01. 01. 2013, Okresný súd Svidník rozhodol o zastavení konania v časti týkajúcej sa vymoženého zmenkového úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 205,00 eur od 27. 10. 2009 do zaplatenia a zároveň nepriznal trovy exekučného konania v zastavenej časti súdnemu exekútorovi.

3. Podaním zo dňa 05. 11. 2011 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, A. E. X, F., IČO: 42 176 778 (ďalej len „Združenie HOOS“) oznámilo súdu svoj vstup do konania na strane povinného a zároveň podalo návrh na zastavenie exekúcie a návrh na vylúčenie súdneho exekútora. Svoj návrh odôvodnil tým, že ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, navrhuje exekúciu zastaviť z dôvodu ako sú tieto obsiahnuté v náleze ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 55/2011 z 24. 02. 2011 a nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 322/2010 z 13. 04. 2011.

4. Oprávnený sa k výzve zo súdu zo dňa 28. 02. 2012 vyjadril k vyššie spomínaným návrhom Združenia HOOS tak, že takéto podanie považuje za podanie urobené neoprávnenými osobami, nakoľko v exekučnom konaní nie je možné rozhodnúť o vstupe (pristúpení) ďalšieho účastníka. Ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku nie je možné použiť pre určenie účastníkov v exekučnom konaní

vzhľadom na osobitnú úpravu v Exekučnom poriadku a poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Poprade sp. zn. 12Er/190/2008-14 zo dňa 04. 08. 2011 a aj na ďalšie súdne rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že súdy nepripustili vstup vedľajšieho účastníka. Zároveň navrhol súdu, aby návrhy Združenia HOOS zamietol ako nedôvodne podané.

5. Dňa 30. 04. 2012 súdny exekútor doručil Okresnému súdu Svidník vyjadrenie k jednotlivým návrhom Združenia HOOS v ktorom uviedol, že vedľajšie účastníctvo nemá svoje opodstatnenie v exekučnom konaní, a to nezávisle na tom, či ide o stranu oprávneného alebo povinného. Ďalej k návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že súdny exekútor disponuje rozhodovacou právomocou len v rozsahu ustanovenia zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak súd nezistí rozpor žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, ak zistí rozpor žiadosti s návrhom alebo exekučným titulom so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. K zaujatosti súdneho exekútora uviedol, že v predmetnej exekučnej veci sa necíti byť zaujatý voči ktorémukoľvek účastníkovi exekučného konania.

6. Následne Uznesením Okresného súdu Svidník č. k. SK-7Er/466/2010-27 zo dňa 02. 07. 2012 rozhodla vyššia súdna úradníčka tak, že návrh Združenia HOOS na jeho vstup ako vedľajšieho účastníka na strane povinného, na zastavenie exekúcie, ako aj návrh na vylúčenie súdneho exekútora zamietla, voči čomu podalo Združenie HOOS odvolanie.

7. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 10CoEk/13/2023 - 115 zo dňa 30. 01. 2024, ktorým vrátil vec súdu prvej inštancie ako bezdôvodne predloženú, nakoľko v prejednávanej veci o nepripustení vstupu Združenia HOOS ako vedľajšieho účastníka do exekučného konania rozhodol vyšší súdny úradník, ktorého rozhodnutie sa podľa ustanovenia § 374 ods. 4 veta posledná O.s.p. zo zákona zrušilo, preto o jeho vstupe má rozhodnúť zákonný sudca súdu prvej inštancie a nie odvolací súd, ktorý nie je na rozhodnutie funkčne príslušný.

8. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

9. Nakoľko toto exekučné konanie začalo pred 1. aprílom 2017, súd pri rozhodovaní postupoval podľa Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017.

10. Dňa 31. 10. 2023 bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. odvolaný a za jeho nástupcu bol určený súdny exekútor JUDr. Ladislav Jakubec.

11. Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

12. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

13. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý

v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

14. Podľa § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

21. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa článku 2 písm. a) smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len ako „smernica“), na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

27. Podľa článku 3 ods. 1 smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

28. Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napríklad aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začatú exekúciu zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu (uznesenie Ústavného súdu sp. zn. II ÚS 404/2010-16 zo dňa 30.09.2010, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 545/2010-15 zo dňa z 09. 12. 2010).

29. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že rozhodcovský súd preskúmal rozhodcovskú zmluvu, predloženú oprávneným spolu s podaným návrhom na vykonanie exekúcie uzavretú medzi žalobcom a žalovaným, pričom usúdil, že jeho právomoc na prejednanie sporu je daná, pričom rozhodcovský súd je príslušný prejednanie a rozhodnutie vo veci.

30. Súd v zmysle citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/ preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a ich súlad, respektíve rozpor so zákonom a dospel k záveru, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom, ktorý by mohol tvoriť podklad na vykonanie exekúcie.

31. Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/ ukladá exekučnému súdu pri rozhodovaní o udelení poverenia preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom, pričom pod týmto súladom treba rozumieť ako formálne náležitosti exekučného titulu, tak aj to, či na jeho základe možno exekúciu vykonať (materiálna stránka vykonateľnosti). Zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v ustanovení § 45 (účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku, t. j. do 31. 12. 2014) priznáva exekučnému súdu právo preskúmať rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska hmotného práva. Možnosť prelomenia materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku bola riešená v ustanovení § 45 zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (v znení účinnom do 31. 12. 2014), keď zákonodarca jednoznačne uzákonil možnosť pre exekučný súd zastaviť exekúciu (resp. zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) napriek právoplatnému rozhodcovskému rozsudku, ak má nedostatky uvedené v § 40 písm. a/, b/ zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Dané ustanovenie podľa súdnej praxe umožňuje zastaviť exekúciu, respektíve zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj pokiaľ ide o plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Uvedené ustanovenie je podľa súdnej praxe plne aplikovateľné aj na naplnenie čl. 6 smernice 93/13/EHS a umožňuje zastaviť exekúciu aj pokiaľ ide o plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok.

32. Z obsahu spisu súd zistil, že dňa 06. 02. 2009 bola medzi oprávneným a povinnou uzatvorená Zmluva o úvere č. 8403061, na základe ktorej boli povinnej ako dlžníčke poskytnuté finančné prostriedky vo výške 200,00 eur (6 025,20 Sk) a povinná sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky zvýšené o príslušný poplatok splácať v dohodnutých splátkach. Povinná je v zmluve označená ako fyzická osoba s uvedením mena, priezviska, bydliska, rodného čísla a čísla občianskeho preukazu. Dlžníčka v zmluve o úvere prehlásila, že peňažné prostriedky sú jej poskytnuté na účely povolania, čo potvrdila vlastnoručným podpisom. Nakoľko povinná neplnila riadne a včas svoje povinnosti zo Zmluvy o úvere a bola v omeškaní so splácaním úveru, oprávnený vyplnil dňa 06. 02. 2009 blankozmenku bez uvedenia sumy a bez uvedenia dátumu začiatku úročenia. Povinná svoj dlh neuhradila riadne a včas, preto oprávnený podal v zmysle bodu 18. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru na rozhodcovskom súde žalobu.

33. Preskúmaním obsahu úverovej zmluvy a jej všeobecných obchodných podmienok exekučný súd zistil, že bod 18 všeobecných obchodných podmienok obsahuje „Rozhodcovskú doložku“, podľa ktorej: „všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo

zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenie práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj sporu ktorý vznikne z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenie práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

34. Zmluvné dojednanie uvedené v bode 18 všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere („Rozhodcovskú doložku“) považoval exekučný súd za nekalú zmluvnú podmienku. Z vyššie formulovanej rozhodcovskej doložky bolo zrejmé, že voľba rozhodcovského súdu bola uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovskej doložky na predtlačenom formulári (všeobecných obchodných podmienka zmluvy o úvere) dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinnej si finančné prostriedky touto cestou obstarat', čiže predtým ako k uzatvoreniu zmluvy o úvere vôbec pristúpila. Možnosť výberu spôsobu riešenia sporu povinným je podľa názoru súdu len zdanlivá. V prevažnej väčšine sporov zo spotrebiteľských úverov je na strane žalobcu veriteľ, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ teda podľa uvedenej úpravy nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, v čom súd vidí nekalú povahu dojednania o možnosti riešenia sporov. Faktickým subjektom, ktorý definuje, kto rozhoduje (v prípade sporu) je v tomto prípade oprávnený, pretože tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve. Rozhodcovská doložka formulovaná v zmluve o úvere spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r/ OZ (účinného od 01.01.2008) ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Hranica ochrany spotrebiteľa vychádza nielen z konkrétneho exemplifikatívneho výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa § 53 ods. 4 OZ v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, ale tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré tvorí v právach a povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 ods. 1 OZ v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere. Dodávateľ v nej dokonca uviedol konkrétnych rozhodcov, ktorí by prípadný spor mohli rozhodovať, pričom ich sídla sú vzdialené od trvalého bydliska spotrebiteľa, čo mu môže značne sťažiť účasť na rozhodcovskom konaní. Súd teda vidí záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v geografickom faktore v zmysle judikatúry. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť na rozhodcovské konanie je odradzujúca (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 - C-244/98 Océano Grupo Editorial). Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemohla byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Súd preto nemôže považovať rozhodnutie vydané rozhodcovským súdom, ktorý si svoju právomoc konať odvodil na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, ako za rozhodnutie vydané orgánom na to oprávneným. Vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcovského súdu vo veci konať nemožno rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 01528/10 zo dňa 01. 04. 2010 považovať za spôsobilý exekučný titul.

35. Oprávnený už na začiatku zmluvného vzťahu využil postavenie spotrebiteľky (povinnnej), ktorá sa v čase uzatvorenia zmluvy v porovnaní s dodávateľom (oprávneným), nachádzala v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ju viedla k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom (oprávneným) bez toho, aby mohla podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah, respektíve poznať ich zmysel. Uvedenú rozhodcovskú zmluvu súd považoval za zmluvu uzatvorenú medzi oprávneným a povinnou v typizovanej formulárovej podobe, ktorú oprávnený používa s vopred neurčitým počtom spotrebiteľov v zmluvných vzťahoch.

To, že nejde o dvojstranne vyjednanú podmienku vyplýva aj zo samotnej konštrukcie rozhodcovskej zmluvy. Povinná jej obsah reálne nemohla ovplyvniť, dopĺňali sa len osobné údaje o povinnej ako meno a priezvisko povinnej, jej dátum narodenia a rodné číslo, a trvalý pobyt povinnej. Nakoľko bola rozhodcovská zmluva navrhnutá vopred, teda ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej podstatu povinná ako spotrebiteľka nemohla reálne ovplyvniť, nemožno považovať takúto rozhodcovskú zmluvu za individuálne dojednanú. Z predložených listín nevyplýva, že by si uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takomto znení vymienila povinná a vzhľadom na charakter spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nemožno ani dospieť k záveru, že by povinná mala možnosť do obsahu tejto zmluvy akýmkoľvek spôsobom zasahovať.

36. Súd ďalej uvádza, že v prípade pochybností či ide o spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľský vzťah) má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ), pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade, je potrebné uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Bezpečným preukázaním nemôže byť (nie je) všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania. Takýto údaj neposkytuje odpoveď na otázku akú konkrétnu súvislosť má poskytnutie úveru vo výške 200 eur s povolaním povinnej. Vzhľadom na vyššie uvedené súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že pokiaľ oprávnený doposiaľ spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti nepreukázal nespotebiteľský charakter zmluvy, je potrebné prijať záver o tom, že zmluva uzatvorená medzi oprávneným a povinnou je zmluvou spotrebiteľskou (prezumpcia spotrebiteľského charakteru), čo možno vyvodiť aj z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07, ktorý konštatoval, že „ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil“.

37. Súd poukazuje aj na to, že v tomto smere už vyhodnocoval vec aj Najvyšší súd SR v rozsudku 8Sžo/45/2014 z 19. 08. 2015, kde z odôvodnenia vyplýva: „Krajskému súdu bolo z úradnej činnosti známe, že žalobca si opakovane počína tak, že pri uzatváraní zmlúv o úvere postupuje tak, aby boli vylúčené normy spotrebiteľského práva. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania dlžníka ťaží toho, kto tak tvrdí. Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto povolaním či predmetom činnosti, uzavretie príslušnej zmluvy. Vymedzenie účelu - poskytnutie úveru na výkon povolania“ v spojení s nedostatkom akejkoľvek aktivity žalobcu má taký vplyv, ako by v zmluve nebol účel úveru vymedzený vôbec. Akékoľvek dokazovanie ohľadne „povolania“ spotrebiteľa by bolo nadbytočné a neefektívne. Z podkladov rozhodnutia nesporne vyplýva, že žalobca v súvislosti s uzatvorením zmluvy o úvere so spotrebiteľom nekonal v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti a narušil ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k predmetnej službe. Krajský súd uviedol, že rovnako mu je známe konanie žalobcu, ktorým presviedča, navádza alebo inak pôsobí na spotrebiteľov s cieľom dosiahnuť, aby sa účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, t. j. aby bol tento úver v režime obchodného práva a nie práva spotrebiteľského.“ Oprávnený zneužil povinnú a nezisťoval, či táto naozaj potrebuje peniaze na výkon povolania. Postavil ju tak do nevýhodného postavenia. Oprávnený pri uzatváraní zmluvy porušil svoju povinnosť odbornej starostlivosti.

38. Nemožno súhlasiť ani s odôvodnením rozhodcovského rozsudku, ktorý odôvodňuje priznanie plnenia zo strany povinnej na základe vzniknutého zmenkového vzťahu medzi oprávneným a povinnou. Pokiaľ ide o vzťah medzi oprávneným a povinnou, nemožno ho považovať za zmenkový - abstraktný vzťah vôbec nesúvisiaci s existujúcim zmluvným spotrebiteľským vzťahom vzniknutým medzi nimi. Spotrebiteľský (úverový) vzťah vzniknutý medzi nimi aj oprávnený považuje za „právny dôvod vzniku záväzku“, uvádza to v návrhu na vykonanie exekúcie („uvedené skutočnosti vyplývajú z obsahu samotnej zmluvy“ (nie zmenky)). Zmenkový vzťah v danom prípade je iba akcesorickým vzťahom, ktorý iba zabezpečuje základný spotrebiteľský (úverový) vzťah založený medzi účastníkmi zmluvou (nie zmenkou). Akcesorický záväzok nemôže vzniknúť bez hlavného záväzku, ku ktorému sa viaže, ktorý má zabezpečovať. Rozhodcovská doložka, na základe ktorej mal rozhodcovský súd založiť svoju právomoc v predmetnej veci konať a rozhodnúť, je pritom súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, nie zmenky.

39. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti a citovanú zákonnú úpravu súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia a zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

40. Na základe oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR okresný súd zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., bol rozhodnutím ministerky spravodlivosti SR č. 18703/2023/152 zo dňa 03. 10. 2023 na vlastnú žiadosť odvolaný z funkcie súdneho exekútora ku dňu 31. 10. 2023 (deň zániku funkcie súdneho exekútora). S poukazom na uvedené, okresný súd považuje rozhodovanie o vylúčení súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., v zmysle ustanovenia § 30 ods. 7 Exekučného poriadku za bezpredmetné.

41. Podľa § 9b ods. 2 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/, v konaní podľa tohto zákona je intervencia vylúčená.

42. Vedľajšie účastníctvo je inštitútom patriacim výlučne do sporového konania, v ktorom účastníci vystupujú v postavení žalobcu a žalovaného. Účelom tohto inštitútu je pomoc v spore slabšej sporovej strane (spotrebiteľovi). V exekučnom konaní však dochádza k nútenému vymoženiu povinnosti z právneho vzťahu, ktorého obsah je už právoplatne a vykonateľne judikovaný. Fyzická osoba sa v konaní o nútenom výkone rozhodnutia týkajúceho sa spotrebiteľského právneho vzťahu nestáva povinným preto, lebo napĺňa legálno-definičné znaky spotrebiteľa, ale preto, že dobrovoľne nespĺnila povinnosť právoplatne potvrdenú kompetentným orgánom verejnej moci. V exekučnom konaní nezohráva fakt, že povinný bol v základnom konaní charakterizovaný ako spotrebiteľ, žiadnu právne významnú úlohu (uznesenie Ústavného súdu č. k. III. ÚS 23/2013-8 zo dňa 15. 01. 2013).

43. Vzhľadom na absolútnu neprípustnosť vedľajšieho účastníctva v exekučnom konaní v zmysle § 9b ods. 2 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/, súd o vstupe uvedeného združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinného rozhodol tak, že tento vstup nie je účinný.

44. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd bude ďalej postupovať v zmysle § 44 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31. 03. 2017), exekučné konanie zastaví a rozhodne o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti, teda musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto podanie urobil.